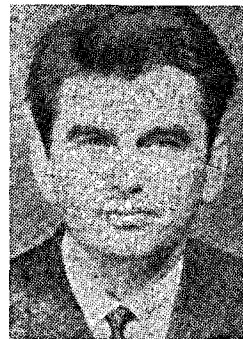


Úgy gondolom...



Úgy gondolom, hogy volt tanítványok, munkatársak és barátok ezreinek gondolatát, szeretetét és tiszteletét fejezzük ki, amikor Tudományos Egyesületünk folyóiratának ezen számát

dr. Almásy György

professzor emlékének szenteljük.

Volt tanítványokat, munkatársakat és barátokat kértünk fel, hogy ebben a számban úgy fejezzék ki munkájukkal kapcsolatos gondolataikat, hogy azok, közvetve egész — tiszteletet adni kívánó — közösségünket képviseljék.

Nemcsak vezető tudósunknak, tanárunknak, munkatársunknak és barátunknak akarunk most tiszteletet adni, hanem felejthetetlen egyéniségű főtitkárunknak is. Annak, aki Tudományos Egyesületünk alapító tagjaként kezdte közösségünkön belüli munkáját és annak, akit élete tetején, egyetlen pillanat vett el tőlünk.

Tiszteletet kívánunk adni generációnk nagy főkonstruktőrének is, aki évtizedeken át fáradozott a mérnök-konstruktőr képzésért, a technikus képzésért, a konstruktóri munka színvonalának nemzetközi szintre emeléséért. Ezen munkája kiterjedt a társadalmi háttér és a nemzetközi kapcsolatok kiépítésére is. Tudományos Egyesületünk Konstruktív Szakosztályának létrehozásával és vezetésével, a CONSTRONIC konferencia életre hívásával és szervezésével, kaput nyitott számunkra a világ felé.

Tiszteletet kívánunk adni az elektronizáció nagy egyéniségének, az alkatrészipar, sőt az elektronikai háttér ipar egyik élharcosának és az elektronikus mérés- és műszertechnika egyik legnagyobb egyéniségének is.

Tudós és ember együtt!

Ez az oka annak, hogy számos hazai és külföldi közösség, társaság, egyesület, egyetem, főiskola, bizottság, szövetség hívta és várta. Ez az oka annak, hogy már pusztán jelenléte is sok mindent megoldott és annak, hogy látványos féltelenségéből és védtelenségéből, oly hatalmas, kényszerítő erő tudott áradni környezetébe.

Ez az oka annak, hogy tiszteletet kívánunk adni az embernek is, aki tudott szeretni és akit oly sokan szerettek.

Dr. Tófalvi Gyula
főszerkesztő